ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ 8 - 10 Ἰούλη 1977

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥΣ

Ἡ ἐπιλογή τῆς Ο.Ε.Σ. νά περιλάβει στά πλαίσια τῆς προετοιμασίας τῆς Παννελλήνιας Συνδιάσκεψης, παράλληλα μέ τόν προβληματισμό γύρω ἀπό τή γενικώτερη πολιτική κατάσταση καί τό καταστατικό τοῦ Κινήματος, τή ζύμωση γύρω ἀπό τά Τοπικά Προβλήματα, εἶναι σήμερα δικαιωμένη ἀπό τήν ἀνταπόκριση τῶν ὀργανώσεων.

Οἱ τρεῖς αὐτές ἑνότητες ἀναλύουν τήν ἰδεολογικοπολιτική ἀνάλυση (προβλήματα τακτικῆς καί στρατηγικῆς) μέσα στόν ἑλλαδικό καί διεθνῆ χῶρο, προσδιορίζουν τήν ὀργάνωση σάν τό μονόδρομο γιά τήν ἐπίτευξη τῶν στόχων θέτοντας τίς ὀργανωτικές ἐκεῖνες ἀρχές μας σέ πλήρη ἀντιστοιχία μέ τή φυσιογνωμία τοῦ Κινήματος καί τέλος ὑλοποιοῦν τή φυσιογνωμία αὐτή σάν μαζικοῦ λαϊκοῦ Κινήματος, δένοντάς το μέ τήν καθημερινή πολιτική πράξη γύρω ἀπό τά προβλήματα τοῦ Λαοῦ.

Στίς 9.8.75 στήν Κέρκυρα ὁ Πρόεδρος ἀπαντῶντας σέ ἐρωτήματα πρός τά στελέχη τῶν Τ.Ο. καί Κ.Ο. τῆς Κέρκυρας, Ἠπείρου καί Αἰτωλοακαρνανίας ἀνάμεσα στά ἄλλα εἶχε τονίσει:

"Πρέπει νά πάφουμε νά εἴμαστε ἐνδοστρεφεῖς, πρέπει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. ὅπου κι ἄν βρίσκεται νά ἀσχοληθεῖ κατά πρῶτο λόγο μέ τά Τοπικά Προβλήματα..... Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. δέν εἶναι σύλλογος ἐπιστημονικός. Τιμῶ καθ' ὅλα τόν προβληματισμό τόν πολιτικό, τόν ἰδεολογικό χωρίς αὐτόν δέν θά γινόταν ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ἀλλά δέν τελειώνει τό ἔργο τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἁπλῶς στήν πολιτικο-ιδεολογική ζύμωση, χρειάζεται πολιτική παρουσία. Στά συνδικαλιστικά αἰτήματα τοῦ Λαοῦ, ἀγροτῶν, ἐργατῶν, βιοτεχνῶν, καί χρειάζεται ταυτόχρονα καί παρουσία στά Τοπικά Προβλήματα. Μόνον ἔτσι θά ζυμωθοῦμε μέ τόν Λαό, θά μᾶς πιστέψει ὁ Λαός, θά πυκνώσει τίς τάξεις μας, μόνον ἔτσι θά ἀποκτήσουμε πεῖρα, μόνον ἔτσι θά γίνουμε Κίνημα τοῦ Λαοῦ. Μόνον ἔτσι θά περάσουν οἱ θέσεις μας. Καί δέν θά ἀναρρωτιέται κανείς Μά τί θά εἶναι ἄραγε ὁ σοσιαλιστικός μετασχηματισμός. Αὐτή ἡ διαλεκτική πολιτικῆς δράσης καί ἰδεολογικοῦ προβληματισμοῦ σάν διαλεκτική καί

./..

πολιτικῆς δράσης καί ἰδεολογικοῦ προβληματισμοῦ σάν διαλεκτική καί ὄχι σάν σεμινάριο, αὐτό θά ὁδηγήσει στή δημιουργία ἑνός δυνατοῦ ξεκάθαρου, κρυσ-άλλινου ἰδεολογικά Κινήματος".

"Ὁ Μαρξισμός ἐργαλεῖο ἀνάλυσης στή δουλειά μας διδάσκει νά ξεκινοῦμε στήν ἐξέταση τῶν ζητημάτων ὄχι ἀπό ἀφηρημένους ὁρισμούς ἀλλά ἀπό γεγονότα πού ὑπάρχουν ἀντικειμενικά καί μέ βάση τήν ἀνάλυση αὐτή νά καθορίζουμε τόν προσανατολισμό, τήν πολιτική καί τά πρακτικά μέτρα.

Μέ ἄμεσο στόχο τό ποιοτικό καί ποσοτικό ἀνέβασμα τοῦ Κινήματος μέσα ἀπό τήν ἐπαφή μέ τά προβλήματα τοῦ Λαοῦ ἡ διαδικασία πού ἐπιλέχθηκε σκοποῦσε στήν καταγραφή καί ἱεράρχηση τῶν ὀξυμένων Τοπικῶν Προβλημάτων, ἀπογραφή τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων πού μποροῦν νά στηρίξουν τούς διεκδικητικούς ἀγῶνες ἐπίλυσής τους, διαλεκτική σύνδεση μέ τό λαϊκό Κίνημα καί χάραξη συγκεκριμμένου πλαίσιου δράσης καί ἐνημέρωσης τοῦ λαοῦ.

Γύρω ἀπό τίς δραστηριότητες καί λειτουργίες μέ ἄξονα τό Τοπικό Πρόβλημα μποροῦμε νά συντονίσουμε τίς τρεῖς μορφές ἔκφρασης τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας τίς τρεῖς δυνατότητες πάλης σύμφωνα καί μέ τήν ὁμιλία τοῦ Προέδρου στή Λάρισα (5.7.75): Κοινοβουλευτική δραστηριότητα, ἐξωκοινοβουλευτική δράση τῶν ἐργατικῶν σωματείων, μαζικῶν φορέων καί ἀγροτικῶν συλλόγων καί τέλος τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση σ'ὅλες τίς βαθμίδες της.

Παράλληλα καί πέρα ἀπό τίς συντονισμένες καί διαλεκτικά δεμένες μέ τό λαϊκό Κίνημα κινητοποιήσεις ἡ καταγραφή τῶν προβλημάτων ἀποτελεῖ τό κύριο συστατικό πληροφοριῶν γιά τήν κατάρτιση τοῦ βραχυπρόθεσμου καί μακροπρόθεσμου προγράμματος τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., ἔτσι ὥστε αὐτό νά μήν εἶναι ἐγκεφαλικό κατασκεύασμα, ἀλλά τό ἀποκρυστάλλωμα τῶν ἀναγκῶν τῶν λαϊκῶν μαζῶν.

Παράλληλα ἀπό τήν καταγραφή τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων πού στηρίζουν μιά δεσμένη κινητοποίηση γύρω ἀπό ἕνα ὀξυμένο Τοπικό Πρόβλημα ἀλλά καί ἀπό τά ἀποτελέσματα τῆς συγκεκριμμένης δράσης ἀντλοῦμε συμπεράσματα γύρω ἀπό τήν κοινωνική δομή ἀπό τό κοινωνικό ὑπόβαθρο τοῦ Κινήματος, τήν ταξική συνείδηση καί τήν πολιτική συνειδητοποίηση, τή βάση καί τό ἐποικοδόμημα ἔτσι ὥστε νά χαράξουμε μιά συγκεκριμμένη κάθε φορά τακτική.

Ἡ ἐπίτευξη τῶν στόχων αὐτῶν διαγράφεται ἱκανοποιητική σ'ὅλα σχεδόν τά ἐπίπεδα καί κύρια γύρω ἀπό τήν ἀπογραφή, ἔτσι πού μποροῦμε νά

ποῦμε ὅτι γιά πρώτη φορά ἔχουμε μιά ὁλοκληρωμένη εἰκόνα τῶν διαφόρων περιοχῶν τῆς χώρας μας. Ἕνα σημαντικό στοιχεῖο ἀπό τίς ἀποφάσεις τῶν Ν.Σ. ἀποτελεῖ ἡ ὁμογενοποίηση, ἡ ταυτότητα σχεδόν τῶν ἀπόψεων γύρω ἀπό τά αἴτια καί τίς ἰφορμές τῶν προβλημάτων, καθώς καί οἱ ταυτόσημες σχεδόν ἐπιπτώσεις ἀνεξάρτητα ἀν ἀναφέρονται σέ ἀγροτικές περιοχές, ἡμιαστικά ἤ ἀστικά κέντρα καί πέρα βέβαια ἀπό τήν ἰδιαιτερότητα τῶν ἐπί μέρους προβλημάτων.

Παράλληλα παρά τό γεγονός ὅτι δέν ὑπάρχει ἀνάλυση στίς ἐπί μέρους ἀποφάσεις παρατηρήθηκε, στό διάστημα τῆς προσυνδιασκεπτικῆς δουλειᾶς, καί μάλιστα μέ σαφήνεια, ἡ ἀποφασιστική καί ὑπεύθυνη παρέμβαση τοῦ πολιτικοῦ φορέα σέ κινητοποιήσεις καί ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ γύρω ἀπό ὀξυμένα προβλήματα (π.χ. Ἀεροπρόμιο στά Σπάτα, Ἀποχετευτικό δίκτυο Λεκανοπέδιου ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ - ΧΑΒΟΥΖΑ - ΓΛΑΥΚΟΣ στήν ΠΑΤΡΑ - ΜΑΝΤΕΜ - ΛΑΚΚΟ - ΛΑΡΚΟ - Δρόμος ΑΡΤΑ - ΠΡΕΒΕΖΑ - ΒΙΔΟΣ στήν ΚΕΡΚΥΡΑ - παραμεθόριες περιοχές - ΕΒΡΟΣ κ.λ.π).

Ἔτσι εἴδαμε οἱ παλιότερες αὐθόρμητες καί πολλές φορές ἄναρχες λαϊκές ἐκδηλώσεις, πού ὀφείλονταν στήν ὄξυνση τῶν ἀντιφάσεων τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας καί στήν ἀδυναμία της νά ἀνταποκριθεῖ στήν ἱκανοποίηση τῶν συλλογικοποιημένων ἀναγκῶν, νά παίρνουν τό χαρακτῆρα μαζικῶν κινητοποιήσεων μέ ἔκδηλο τό πολιτικό ἀποτέλεσμα, μέ προοπτικές στόν ἀγῶνα, μέ συνειδητοποίηση τοῦ λαοῦ μέ ἀνέβασμα ἄμεσο τῆς ὀργάνωσής μας καί σέ ἐπιρροή καί σέ δύναμη (π.χ. ΣΠΑΤΑ - ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ - ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ κ.λ.π.). Παράλληλα οἱ κινητοποιήσεις αὐτές δημιούργησαν ἄμεσο καί βαθύ ρῆγμα στή βάση τῆς δεξιᾶς, ἐνῶ ἀκόμα δικαίωναν στίς λαϊκές μᾶζες τους παράλληλους ἀγῶνες τοῦ συνδικαλιστικοῦ Κινήματος γιά ἐπιβίωση τῶν ἐργαζόμενων, μέ ἀποτέλεσμα τήν ὅλο καί πιό πλατειά συμπαράταξη (ἀγροτῶν - ἐργατῶν - μικροαστικῶν στρωμάτων - προοδευτική διαννόηση πού ἡ θέση πού ἔπαιρναν οἱ φορεῖς της ξεσκέπαζαν τήν πολιτική τοῦ κατεστημένου) τόσο σέ ἐπίπεδο Βάσης, ὅσο καί σέ ἐπίπεδο φορέων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ἡ ὑπόθεση τοῦ Δήμαρχου τοῦ Πολύγυρου στά Μαντεμοχώρια πού ἔνωσε συμβολικά τό συνδικαλιστικό κίνημα μέ τό πρωτογενές κύτταρο ἔκφρασης τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας: τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση. Ξαναγυρίζοντας στίς γενικώτερες ἐκτιμήσεις πού προκύπτουν ἀπό τίς ἐπί μέρους ἀναλύσεις πρέπει νά σταθοῦμε στούς ἐπί μέρους φορεῖς, μέσα ἀπό τούς ὁποίους περνάει τό ἔνωμα τοῦ λαϊκοῦ Κινήματος γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τοῦ Λαοῦ καί ἰδιαίτερα στό χῶρο τῆς Αὐτοδιοίκησης. Μιά πού ἡ πολιτική καί ὀργανωτική δομή τοῦ Κινήματος ἀναλύθηκε στήν πολιτική εἰσήγηση καί στό Καταστατικό δέν θά σταθοῦμε στήν ἀνάλυση τοῦ

ρόλου καί τῶν δυνατοτήτων τοῦ πολιτικοῦ φορέα. Δέν μποροῦμε ὅμως παρά νά ἐπισημάνουμε ὅτι παρά τίς προσπάθειες τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιά τήν ὑλοποίηση τῆς Δημοκρατικῆς Συνεργασίας ἰδιαίτερα στό χῶρο τῆς Αὐτοδιοίκησης, τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος καί τοῦ συνεταιριστικοῦ Κινήματος ἡ συσπείρωση αὐτή μόνο μερικά ἐπιτεύχθηκε λόγω τῶν ἐγγενῶν ἀδυναμιῶν μέσα στό χῶρο τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων. Ἀδυναμίες πού ξεκινᾶνε ἀπό τόν διαφορετικό ταξικό προσανατολισμό τῆς ΕΔΗΚ τήν ὄξυνση τῶν ἀντιθέσεων ἀνάμεσα στό Κ.Κ.Ε. καί Κ.Κ.Ε ἐσ. στή λαθεμένη τακτική ἀπέναντι στήν κυβερνητική πολιτική (ἀρκετές φορές πολιτική συμβιβασμοῦ ἀπό πλευρᾶς Κ.Κ.Ε. ἐσ. - ΑΣΔΗΣ - ΕΔΠ κ.λ.π.) ἤ ὀπορτουνιστικῆς τακτικῆς καί μεθοδολογίας ἡγεμονισμοῦ ἀπό μεριᾶς Κ.Κ.Ε., στά ἀστικά κέντρα, καθώς καί ἀπό ὁρισμένες φορές εὐδιάκριτες ἐπιλογές, πού δέν συμβαδίζουν κατ'ἀνάγκη πρός τά ἐθνικά συμφέροντα, ἀκόμα καί σέ εἰδικά θέματα (ξένη τεχνολογία - συγκεντρωτισμός - ἀγορές) πέρα βέβαια ἀπ'τίς κρίσιμες ἐθνικές ἐπιλογές.

Στό χῶρο τῆς Αὐτοδιοίκησης:

Οἱ παραπάνω ἀντιθέσεις τῶν δημοκρατικῶν πολιτικῶν φορέων,πού πολλές φορές ἔφθασαν τήν ἀπαιτούμενη συναγωνιστικότητα νά παραχωρεῖ τή θέση της σ'ἕνα ὀξύτατο ἐσωτερικό ἀνταγωνισμό, ἀποδυνάμωναν τή λειτουργικότητα τῶν ὀργάνων καθώς καί κύρια μείωναν τή δύναμη ἀντίστασης τῆς Τ.Α. στίς ἀπαράδεκτες κυβερνητικές ἐπεμβάσεις.

Οἱ ἐπεμβάσεις αὐτές τῆς κυβέρνησης ἔχουν φτάσει σέ μιά ἀπογύμνωση ἀπό κάθε μορφῆς αὐτοδιαχείριση τῆς Τ.Α. καί ὁδηγοῦν στόν πολιτικό εὐνουχισμό τό θεσμό.

Εἶναι γνωστή σ'ὅλους ἡ ἔμφαση καί ἡ σημασία πού δίνει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. στό ρόλο τῆς Τ.Α. σά βάση τῆς πρωτογενοῦς Λαϊκῆς ἐξουσίας καί στή σημερινή φάση ἀγώνα καί στό πέρασμα στό Σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

Ἡ Τ.Α. πρωτογενές κύτταρο ἔκφρασης τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας λειτούργησε ἔτσι στήν χώρα μας μόνο σέ περιόδους ἐπαναστατικῆς διαδικασίας καί ἔξαρσης τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων, ὅπως στήν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας καί τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1821 ἤ στήν περίοδο τῆς Ἐθνικῆς μας ἀντίστασης, ὅπου ὁ κώδικας γιά τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση τῆς Π.Ε.Ε.Α. ἀποτελεῖ πρότυπο πλαισίου ἄσκησης τῶν ἐξουσιῶν ἀπό τόν ἴδιο τόν λαό.

Ἀπό κεῖ καί ὕστερα οἱ κυβερνήσεις στήν Ἑλλάδα καί γενικώτερα οἱ ἐκφραστές τῆς ἰδεολογίας τῆς ἄρχουσας τάξης περιόριζαν πάντα ἀσφυκτικά

τήν οὐσία καί τόν σκοπό τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης περιορίζοντάς την σ'ἕνα διοικητικό ὑποκατάστατο τοῦ Κράτους χωρίς οὐσιαστικό περιεχόμενο, χωρίς δυνατότητα αὐτενεργοῦ δράσης χωρίς εὐχέρεια πρωτοβουλίας καί χωρίς οἰκονομικά μέσα.

Ἡ μόνη ἀναλαμπή πού γίνεται μέ τό σύνταγμα τοῦ 1927 ὅπου πράγματι γιά πρώτη φορά ἀντιμετωπίζεται ὁ θεσμός σέ σωστές βάσεις (μέ τό ἄρθρο 107), σβύνει τελικά μέ τήν κατάργησή του καί χτυπιέται θανάσιμα στήν περίοδο τῆς Μεταξικῆς δικτατορίας.

Ὁ θεσμός μεταπολεμικά μέ τό Σύνταγμα τοῦ 52 ὀπισθοχωρεῖ σημαντικά σέ σχέση μέ τό Σύνταγμα τοῦ 27 καί καταβαραθρώνεται μέ τήν χουντική ἐπταετία. Ἔτσι φτάνουμε στό Σύνταγμα τοῦ 1975 ὅπου παρά τίς προσπάθειες τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καί ἄλλων δημοκρατικῶν δυνάμεων καί τῶν Κοινωνικῶν φορέων ὁ θεσμός παρά τίς φαινομενικές βελτιώσεις σέ σχέση μέ τό 52, παραμένει σέ πολύ χαμηλότερα ἐπίπεδα ἀκόμα καί ἀπό τό 1927 καί ὁπωσδήποτε μέ τίς ἀσαφεῖς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 102 δίνει τήν δυνατότητα στή σημερινή Κυβέρνηση διερμηνεύοντας τό δικό της πνεῦμα πάνω στά θεσμικά πλαίσια παρερμηνεύοντας καί καταστρατηγῶντας τίς ὅποιες συνταγματικές κατοχυρώσεις νά ἀποδυναμώσει σήμερα τήν Τ.Α. ἀπό κάθε οὐσιαστικό ρόλο.

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. πέρα ἀπό τόν ἀγῶνα γιά τή μεταβολή τοῦ συνταγματικοῦ πλαίσιου ἔχει θέσει σάν ἄμεσους διεκδικητικούς στόχους:

α. Πλήρης διοικητική αὐτοτέλεια τῆς Τ.Α.
β. Οὐσιαστικές καί ἀποφασιστικές ἁρμοδιότητες.
γ. Οἰκονομική αὐτοτέλεια.
δ. Συμμετοχή τῆς Τ.Α. στόν Ἐθνικό Προγραμματισμό.
ε. Θεσμοθέτηση καί ἐνεργοποίηση τῶν δευτεροβάθμιων ὀργάνων τῆς Τ.Α.
στ. Σύνδεση τῆς Τ.Α. μέ τό λαϊκό κίνημα (συνδικάτα, συνεταιρισμοί, κοινωνικοί φορεῖς).
ζ. Συμμετοχή τῆς Τ.Α. στούς ἀγῶνες γιά τήν προάσπιση τῶν Δημοκρατικῶν θεσμῶν καί τῆς <u>ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ</u>.

Παράλληλα ἀκόμα καί κάτω ἀπό τό σημερινό πλαίσιο μπορεῖ καί πρέπει νά γίνουν ἀγῶνες γύρω ἀπό τά συγκεκριμμένα ὀξυμένα προβλήματα, γιά νά ἀποτελέσει ἡ Αὐτοδιοίκηση φορέα μετάβασης στήν κοινωνικοποίηση ὄχι μόνο τῶν κλασσικῶν ἐξυπηρετήσεων, ἀλλά καί τῶν κοινωνικῶν παροχῶν, ἀγαθῶν καί ὑπηρεσιῶν.

<u>Στό Συνδικαλιστικό Κίνημα</u>

Ἀνάλογη εἶναι ἡ κατάσταση πού ἐπικρατεῖ στό συνδικαλιστικό Κί-

νημα, ὅπου πρόσθετα ὑπάρχει ἡ μακρυά διάβρωση τῆς ἄρχουσας τάξης μέσα ἀπό τόν "ἐργατοπατερισμό" καί τό αὐταρχικό ἀντεργατικό θεσμικό πλαίσιο μέ τορύφωση τόν Ν. 330 αἱ τό νόμο γιά τούς Δημόσιους ὑπαλλήλους. Ἡ παρέμβαση ὅμως τοῦ πολιτικοῦ φορέα, ἡ στροφή πρός τό ἐργοστασιακό ἤ ἐργασιακό σωματεῖο καί ἡ ὁλοένα περισσότερη συνειδητοποίηση τοῦ ἐργαζόμενου σέ σχέση μέ τίς ἀντιφάσεις τῆς περιθωριακῆς μας οἰκονομίας καθώς καί ὁ ρόλος τῶν ἐπιστημονικῶν συνδικαλιστικῶν φορέων δημιουργοῦν τίς προοπτικές ἐκεῖνες γιά τή δημιουργία ἑνός συνδικαλιστικοῦ Κινήματος ἀποδεσμευμένου ἀπό τήν ἐξάρτηση τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας καί ἀπό τήν κηδεμονία τοῦ κράτους, ἐλεύθερου καί ὀργανωτικά αὐτόνομου στήν ὑπηρεσία τῶν συμφερόντων τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ.

Στό Συνεταιριστικό Κίνημα

Στά 1975 ἔχουμε 7002 λειτουργοῦντες συν/σμούς, 416 ἀδρανεῖς καί 698.988 μέλη.

Παρατηρεῖται ἀπό τό 1968 μιά μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνεταιρισμῶν καί τῶν μελῶν τους. Ἔναντι τοῦ '68 τό '75 μείωση καί 9,1% τῶν λειτουργούντων συνεταιρισμῶν καί κατά 9,3% τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν. Ἀπό τό σύνολο τῶν ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων τῆς Ἑλλάδας στούς ἀγροτικούς συν/σμούς (λειτουργοῦντες) τό 1975 ἦταν μέλη τό 70%.

Ἀπό τό σύνολο τῶν συν/σμῶν τό 20,8% εἶναι παραγωγικοί καί τό 71,4% πιστωτικοί. Ἀπό τό 1965 καί ἐδῶ αὔξηση τῶν πιστωτικῶν καί μείωση τῶν παραγωγικῶν. Τό 93% τῶν προτοβάθμιων ἀνήκουν σέ Ἑνώσεις Συν/σμῶν

Στόν τομέα διάθεσης προϊόντων οἱ συνεταιριστικές ὀργανώσεις συγκέντρωσαν 822.000 τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων πού ἀντιστοιχοῦν στά 4,9% τῆς συνολικῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς ἤ στά 9,8% τῆς ἐμπορεύσιμης ποσοστό φοβερά χαμηλό. Στόν τομέα ἐξαγωγῆς τό ποσοστό εἶναι κατά ὑπολογισμούς τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ 10% τοῦ συνόλου τῶν **ἐξαγωγῶν** ἀγροτικῶν προϊόντων.

Προμηθευτικές ἐργασίες. Τό 1974 ἡ ἀξία τῶν συνολικῶν προμηθειῶν εἰδῶν γεωργικῆς καί βιοτικῆς ἀνάγκης ἀπό ὅλες τίς συνεταιριστικές ὀργανώσεις ὑπολογίζεται ἀπό τήν ΑΤΕ σέ 5.168 ἑκατομ. δρχ. δηλ. περίπου τό 20% τῶν ἀναγκῶν τῶν συνεταιρισμένων ἀγροτῶν στό σύνολό τους. Ποσοστό πολύ χαμηλό.

Παραγωγικές βιομηχανικές δραστηριότητες. Τίς μεγαλύτερες δραστηριότητες παρουσιάζουν στούς τομεῖς τυροκόμησης καί ἐπεξεργασίας γάλακτος - οἰνοποίηση σταφυλῶν - ἐπεξεργασίας ἐλαιοκάρπου - κονσερβοποιία. Ὑπάρχουν καλές σχετικά προοπτικές στόν τομέα αὐτό ἄν πραγματικά βοηθηθοῦν

./..

Ἡ ἄσκηση τῆς ἀγροτικῆς πίστης γίνεται ἀπό τήν ΑΤΕ μέσω τῶν ὑποκαταστημάτων της. Μεγάλη πλειοψηφία μέσω τῶν γεωργικῶν πιστωτικῶν συνεταιρισμῶν (γραφειοκρατικά τρακτορεῖα) μέ ἀμοιβή μιά ἔκπτωση 1% στό ἐπιτόκιο τῆς ΑΤΕ.

Ἔτσι οὐσιαστικά τό συνεταιριστικό Κίνημα μέ περιωρισμένες δραστηριότητες καί οὐσιαστικά καί τυπικά πλήρης ἐλεγχόμενο ἀπό τό κράτος καί ἀρκετούς "ἀγροτοπατέρες" πράκτορες τῆς ἄρχουσας τάξης ἀσφυκτιά, δείχνει ὅμως σέ ἀρκετές περιπτώσεις τή ζωντάνια καί τό δυναμισμό του, ἔτσι ὥστε οἱ προοπτικές πού τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. βάζει γιά τό δέσιμό του μέ τήν Τ.Α.καί τό σμίξιμο τοῦ χωραφιοῦ μέ τό ἐργοστάσιο μέχρι καί τόν τριτογενῆ τομέα νά βρίσκουν ὅλο καί μεγαλύτερη ἀπήχηση στόν ἀγροτικό κόσμο. Ὁ ρόλος τῶν Ἀγροτικῶν Συλλόγων στό διάστημα αὐτό θά εἶναι καθοριστικός στό βαθμό πού ὁ πολιτικός φορέας θά διαμορφώνει τήν τακτική του σύμφωνα μέ τίς ἀντικειμενικές συνθῆκες πού ἀπογράφονται ἔγκαιρα καί σωστά ἀπό τήν ὀργάνωση.

Συνολικές διαπιστώσεις γιά τά αἴτια καί τίς ἐπιπτώσεις.

Ἡ ἀπογραφή τῶν προβλημάτων ὅπως ἦταν φυσικό κατέδειξε τήν ἔλλειψη ἑνός ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ πού ὀφείλεται κύρια στήν περιθωριακή ὑφή τῆς οἰκονομίας στά πλαίσια τοῦ μητροπολιτικοῦ καπιταλισμοῦ πού ὁδηγεῖ στή σημερινή φάση τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ στήν καθοριστική σύγκρουση ἀνάμεσα στίς μητροπόλεις τοῦ καπιταλισμοῦ καί στίς χῶρες πού ἀνήκουν στό περιθώριό του.

Ἡ παραγωγικές σχέσεις στή χώρα μας ἐξελίσσονται σύμφωνα μ'ἕνα σχεδιασμό πού ὁδηγεῖ ὁλοένα καί περισσότερο

- στήν οἰκονομική ἐξάρτηση ἀπό ξένα μονοπωλιακά συγκροτήματα καί στή διάβρωση τῆς οἰκονομίας μας ἀπό τίς πολυεθνικές ἑταιρεῖες,
- στήν πολιτιστική διάβρωση τῆς Ἐθνικῆς μας οἰκονομίας ἀπό ξένα πρότυπα ἀντίθετα μέ τήν Ἑλληνική παράδοση,
- στήν πλήρη πολιτική καί στρατιωτική ἐξάρτηση ἀπό ξένα συμφέροντα πού ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τά Ἐθνικά.

Ἔτσι σέ τελευταία ἀνάλυση πέρα ἀπό τή συνέχιση τῆς ἐκμετάλλευσης τοῦ ἀνθρώπου ἀπό ἄνθρωπο, ἡ ἔλλειψη ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ὁδηγεῖ τελικά σέ κινδύνους γιά τήν κατοχύρωση τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.

Τό πρόβλημα σήμερα ἐντείνεται γιατί μέ τή σχεδιασμένη ἔνταξή μας στήν ΕΟΚ τῶν μονοπωλίων προετοιμάζεται ἡ καταλύστευση τοῦ φυσικοῦ μας πλούτου καί ἡ μετατροπή τῆς χώρας μας σέ τουριστικό θέρετρο ἤ κατ' ἐπιλογήν περιβόλι τῶν χωρῶν τῆς ΕΟΚ ἤ καί χῶρος γιά τή μεταφορά τῶν ἐπικίνδυνων γιά τή δημόσια ὑγεία Βιομηχανιῶν.

Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι γιά τό πρόγραμμα οἰκονομικῆς καί κοινωνικῆς ἀνάπτυξης (φυσικοί πόροι - γεωργία - βιομηχανίες - ὑπηρεσίες) ὄχι

./..

μόνο λείπουν τά ἀπαιτούμενα ἔργα ὑποδομῆς ἀλλά ἀκόμα καί ἡ ἀπογραφή καί ἡ μελέτη ἀξιοποίησης τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας, τῶν πηγῶν ἐνέργειας, ἡ ἀπογραφή τῶν ὑδάτινων ἀποθεμάτων, ἡ συγκέντρωση τῶν ἀπαραίτητων ὑδρογεολογικῶν στοιχείων, ἡ ἀνυπαρξία ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ καί τῆς ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ πού εἶναι ἔννοιες ταυτόσημες μέ τήν ΑΝΑΠΤΥΞΗ.

Γενικές ἀκόμα ἐπιπτώσεις τῆς περιθωριακῆς μας οἰκονομίας ἀποτελεῖ ὁ σκόπιμος μαρασμός τῆς ὑπαίθρου πού δημιούργησε τό κῦμα τῆς ἐξωτερικῆς καί ἐσωτερικῆς μετανάστευσης γιά τή δημιουργία φτηνοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ στά ξένα καί ντόπια βιομηχανικά συγκροτήματα καί πού μεγάλωναν τήν ἀνισόμετρη ἀνάπτυξη. Παράλληλα φθάνουμε σήμερα στό φαινόμενο τά 2/3 τῶν Ἑλλήνων νά κατοικοῦν σέ ἀστικά καί ἡμιαστικά κέντρα μέ ἀντίστοιχες ἀπαράδεκτες ἐπιπτώσεις στόν τομέα τῆς δυνατότητας ἐξυπηρέτησης τῶν συλλογικοποιημένων ἀναγκῶν (παιδεία, ὑγεία, κατοικία, περιβάλλον, πολεοδομία, ὕδρευση, ἀποχέτευση, συγκοινωνίες) καθώς καί στόν τομέα τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ κοινωνικοῦ ἱστοῦ καί τῆς πολιτιστικῆς διάβρωσης μέσα στά ἀστικά κέντρα.

Χαρακτηριστικοί εἶναι οἱ παρακάτω πίνακες:

ΠΙΝΑΚΑΣ 1:

Πίνακας αὔξησης μεγάλων ἀστικῶν κέντρων.

	1951 - 1961	1961 - 1971
ΑΘΗΝΑ	34%	37%
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	26%	45%
ΑΓΡΙΝΙΟ	25%	25%
ΛΑΡΙΣΑ	30%	30%
ΠΑΤΡΑ	10%	15%

ΠΙΝΑΚΑΣ 2:

	1965-1971
Αὐτοί πού ἀνεχώρησαν ἀπό περιφέρεια πρωτευούσης	62.240
Αὐτοί πού ἐγκαταστάθηκαν στήν περιφέρεια πρωτευούσης	256.100
Ἐσωτερική μετανάστευση	396.140

ΠΙΝΑΚΑΣ 3:

	1965-1971
Αὐτοί πού ἀνεχώρησαν ἀπό ἀγροτικές περιοχές	392.840
Αὐτοί πού ἐγκαταστάθηκαν σέ ἀγροτικές περιοχές	144.300
	- 248.450

ΠΙΝΑΚΑΣ 4:

Αὐξήσεις (1961-1971) ἐργατικῶν συνοικιῶν 24-84% (ἀργυρούπολις- Καματερό - Λιόσια - Πετρούπολη κ.λ.π.).

Σάν γενικό πρόβλημα τέλος ἐμφανίζεται καί μάλιστα ὀξύτατο ἡ ἀνυπαρξία τῶν δομῶν ὑποδοχῆς τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ πού ἐπιστρέφει (ἀπό τήν ἐξωτερική μετανάστευση) κάτω ἀπό τήν πίεση τῆς κρίσης τοῦ διεθνοῦς καπιταλισμοῦ.

./..

Συνοπτική παρουσίαση κατά θέματα

Ἡ δουλειά - ντοκουμέντο τῶν ὀργανώσεων τοῦ Κινήματος γύρω ἀπό τά Τοπικά Προβλήματα εἶναι φυσικά ἀδύνατο νά κωδικοποιηθεῖ στό περιορισμένο κείμενο τῆς σημερινῆς παρουσίασης. Πέρα ἀπό τήν ἐπεξεργασία τῶν στοιχείων γιά τό πρόγραμμα θά μεθοδευτεῖ ἡ δημοσίευση τῶν ἀποφάσεων τῶν Νομαρχιακῶν Συνελεύσεων στά ὄργανα πληροφόρησης τοῦ Κινήματος.

Κρίθηκε σκόπιμο στό κείμενο αὐτό νά ἐπιχειρηθεῖ μιά συνοπτική παρουσίαση ὄχι κατά νόμο ἀλλά κατά θέματα μέ ἀναφορά σέ μιά γενική ἐκτίμηση μέ ἁπλή ἐπισήμανσηπαραδειγμάτων ἀπό μιά πρώτη σταχυολόγηση. Οἱ γενικές ἐκτιμήσεις βασίζονται τόσο στήν ἀπογραφική δουλειά τῶν Τ.Ο. ὅσο καί σέ διαπιστώσεις ἀπό ἀναλύσεις σέ ἀντίστοιχα θέματα πού ἔγιναν ἀπό ἀνάλογη δουλειά τῶν Κ.Ο. καί τῶν τομέων τοῦ Κινήματος.

I. ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οἱ περισσότεροι νομοί εἶναιἀναμφισβήτητα ἀγροτικοί. Βασικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν εἶναι :

I. Τό χαμηλό ἐπίπεδο μόρφωσης. Οἱ ἀναλφάβητοι καί οἱ ἀπόφοιτοι δημοτικοῦ τῶν ἀγροτικῶν καί ἡμιαστικῶν περιοχῶν τῆς χώρας ἦταν τό I97I τό 75°/ο τῶν κατοίκων. Ἐπί πλέον ὑπερισχύουν τά ἄτομα προχωρημένης ἡλικίας καί οἰγυναῖκες .

2. Ὁ μικρός (πολυτεμαχισμένος) κλῆρος. Ὁ ἀριθμός τῶν ἐκμεταλλεύσεων μέ ἔκταση κάτων τῶ 50 στρεμμάτων ἦταν τό I97I I.820.000 περίπου καί ἀντιπροσώπευαν τό 79°/ο τῶν συνολικῶν ἐκμεταλλεύσεων καί τό 45 °/ο τῆς συνολικῆς ἔκτασης τῶν ἐκμεταλλεύσεων. Ἡ μέση ἰδιοκτησία εἶναι μικρή καί δέν μπορεῖ νά ἱκανοποιήσει τίς σημερινές ἀνάγκες διαβίωσης τῆς οἰκογένειας, οὔτε νά σηκώσει τό βάρος τῆς λειτουργίας μιᾶς σύγχρονης γεωργικῆς ἐπιχείρησης. Ἐπίσης γιά τόν πολυτεμαχισμό ἀναφέρεται ἐνδεικτικά ὅτι τό I97I ἡ μέση γεωργική ἐκμετάλλευση ἀποτελοῦταν ἀπό 6 ἀγροτοτεμάχια μέσης ἔκτασης 5 στρεμμάτων τό καθένα.

3. Ἡ ὕπαρξη τσιφλικῶν καί μεγάλων μοναστηριακῶν γενικώτερα ἐκκλησιαστικῶν ἀγροτικῶν καί δασικῶν ἐκτάσεων καί τήν παράλληλη ὕπαρξη ἀκτημόνων, τσιφλίκια τοῦ Μπαῖκερ στήν Εὔβοια, τοῦ Τζιτζικώσταστήν Ἡμαθεία, τοῦ Σιάγα στήν Πιερία, τοῦ Γέρου στήν Ἡμαθία καί Πιερία, οἱ ἐκκλησιαστικές ἐκτάσεις τῶν μοναστηριῶν Πεντέλης καί Πετράκη στήν

./..

Ἀττική, Μεγ. Σπηλαίου, Λαύρας καί Ταξιαρχῶν στήν Ἀχαΐα, Ἅγ. Ὄρος στήν Χαλκιδική. Στήν Πιερία εἰδικώτερα ἀπό τίς 573.000 στρέμματα δασικές ἐκτάσεις πάνω ἀπό 200.000 στρέμματα ἀνήκουν σέ 3-4 τσιφλικάδες ἐνῶ ὁ ὑπόλοιπος ἀγροτικός κλῆρος ἀντιστοιχεῖ ἀπό 2,5 μέχρι 10 στρέμματα καί στήν γειτονική Ἡμαθία στό 80°/ο τῶν ἀγροτῶν τοῦ νομοῦ τό 25°/ο εἶναι ἀκτήμονες.

4. Ἡ ἔλλειψη ὁμαδικῶν καλλιεργιῶν συνεταιριστικῆς ἐκμετάλλευσης καί ἀγροτικοῦ συνδικαλισμοῦ. Ἡ τυχόν ὑπάρχουσα εἶναι ὑποτυπώδης.

5. Ἡ παντελής ἔλλειψη προγραμματισμῶν καί ἡ ἀπαράδεκτη Κυβερνητική ἀδιαφορία γιά τούς ἀγρότες τῆς χώρας μας πού εἰδικώτερα ἐντοπίζεται στό ὅτι :

5.1. Οἱ τιμές τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων δέν προκαθορίζονται καί δέν καλύπτουν τό κόστος παραγωγῆς καί τήν ἐργασία τοῦ ἀγρότη.

5.2. Δέν ὑπάρχει προστασία τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ἀπό τυχόν καταστροφή τῆς παραγωγῆς (παγετοί, πλημμῦρες, ἀσθένειες, ξηρασία), Ἔτσι φέτος ἐνῶ στήν περιοχή Νεμέας Κορινθίας ἔπαθαν ζημιές ἀπό τόν παγετό σέ ἔκταση 60-100°/ο, ὁ τρόπος ἐκτίμησης καί ἐπιδότησης ἦταν τέτοιος πού εἶναι ζήτημα ἄν ἔφθασε στό 30-60 °/ο.

5.3. Ὑπάρχει ἔλλειψη ἔργων ὑποδομῆς (Τά ἀρδευτικά, ἀποσταγγευτικά καί γενικώτερα ἐγγειοβελτικά ἔργα γίνονται ἀπρογραμμάτιστα, καί σέ μικρή κλίμακα. Ἡ κατασκευή ἀγροτικῶν δρόμων θεωρεῖται περιττή πολυτέλεια. Ἡ ἀποθήκευση καί συντήρηση τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων εἴτε εἶναι ὑποτυπώδης εἴτε ἐλέγχεται ἀπό ἐξωαγροτικά κυκλώματα (Στήν Ροδόπη οἱ ὑπάρχοντες ἀποθηκευτικοί χῶροι καλύπτουντό 1/3 τῆς ποσότητας τῆς παραγωγῆς).

5.4. Ὁ τρόπος διακίνησης καί ἐμπορίας τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων εἶναι ἀπαράδεκτος, ἀφοῦ παρέχει ὑπερκέρδη στόν μεσάζοντα, καί δέν προστατεύονται οὔτε ὁ παραγωγός οὔτε ὁ καταναλωτής (φέτος ἡ πατάτα πουλήθηκε σέ ἐξευτελιστικές τιμές καίτοι ὁ καταναλωτής δέν τίς ἔφαγε λιγώτερο ἀπό 8-10 δρχ. τό κιλό. Τό ἴδιο παρατηρήθηκε καί γιά τά ἄλλα προϊόντα ὅπως ροδάκινα, ἐσπεροειδῆ σταφίδα).

5.5. Δέν ἐξασφαλίζονται βελτιωμένοι σπόροι, λιπάσματα, φυτοφάρμακα, ζωοτροφές, σέ ἐλεγχόμενες τιμές, ἀφοῦ τά βασικά αὐτά προϊόντα στοιχίζουν πανάκριβα.

5.6. Δέν προωθεῖται ὁ ἀναδασμός καί ἡ μηχανική καλλιέργεια.

./..

Τά ἀγροτικά μηχανήματα καί καύσιμα στοιχίζουν πανάκριβα.

5.7. Ὑπάρχει ἔλλειψη ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ (Γεωπόνοι, κτηνίατροι) γιά παρακολούθηση καί νέους προσανατολισμούς (ἀναδιάρθρωση καλλιέργειας). Τό ὑπάρχον ἀσχολεῖται μέ γραφειοκρατική δουλειά. Ἐδῶ πρέπει νά προστεθεῖ καί ἡ ἔλλειψη Γεωργικῶν Σχολῶν (Στό Βέλο τῆς Κορινθίας ὑπάρχει ἀπό πολλά χρόνια ἀλλά δέν λειτουργεῖ).

5.8. Στήν παροχή σύνταξης πείνας τοῦ Ο.Γ.Α. καί στήν ἀπαράδεκτη ὑγειονομική καί φαρμακευτική περίθαλψη τῶν ἀγροτῶν μας. Στήν χορήγηση ἐξευτελιστικῶν ἀγροτικῶν δανείων.

Ἀπό τά παραπάνω σάν γενική διαπίστωση ἔχουμε ὅτι:

Ι. Ἡ καλλιέργεια καί συγκομιδή τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων εἶναι ὑπερκοστολογημένη (ἔλλειψη ἐρφατικῶν χεριῶν στίς ἀγροτικές περιοχές, ἐκμετάλλευση ἀπό τό ἐλεύθερο ἐμπόριο, μεγάλο ὕψος ἡμερομισθίων λόγω τῆς αἰχμῆς τῆς παραγωγῆς), ἐνῶ ἡ διάθεση ὑποκοστολογημένη (ἐκμετάλλευση τοῦ παραγωγοῦ ἀπό τούς μεσάζοντες, ἔλλειψη συνεταιρισμῶν, σύστημα εἰσαγωγῶν, ἀπουσία εἰδικοῦ φορέα ἐξαγωγῶν, μεγάλο ὕψος κομίστρων μεταφορᾶς καί διατήρησής των σέ ψυγεῖα) καί

2. Μερικά προϊόντα ὅταν τυχαίνει νά ἔχουν καλές τιμές (ὅπως τά δυό τελευταία χρόνια ἡ Κορινθιακή σταφίδα καί τά σταφίλια) δέν ὀφείλεται σέ σωστή κυβερνητική πολιτική, ἀλλά στό ὅτι ἐλαττώθηκε καί καταστράφηκε ἡ παραγωγή σ' ἄλλες περιοχές. Ἔτσι κάποιος Κορίνθιος ἀγρότης εἶπε χαρακτηριστικά "κάντε τήν προσευχή σας νά καταστραφοῦν οἱ Ἀργῖτες γιά νά ἔχουμε ἐμεῖς καλές τιμές".

Ἡ ἴδια κατάσταση, ἐκτός ἀπό τήν γεωργική παραγωγή καί κτηνοτροφία, παρατηρεῖται καί στήν ἁλιεία - ἰχθυοτροφεῖα, μελισσοκομία, ἐκμετάλλευση δασικῶν ἐκτάσεων, ἁλυκές. Ἔτσι ἡ λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου ἀντί γιά πηγή πλούτου καί παρά τούς ἀγῶνες τῶν ψαράδων γιά αὐτοδιαχείρηση, ἔχει καταντήσει νεκρή περιοχή καί πηγή μόλυνσης τοῦ περιβάλλοντος (ἀπόβλητα σφαγείων, βιομηχανιῶν νεκροί θαλάσσιοι ὀρνισμοί). Στήν Ἀμβρακικό κάμμια σοβαρή προσπάθεια δέν ἔχει γίνει καίτοι παρουσιάζει μεγάλο ἁλιευτικό ἐνδιαφέρον καί ἀποτελεῖ βασικό παραγοντα ἀνάπτυξης τῶν περιοχῶν Πρέβεζας καί Ἄρτας.

Κλείνοντας τά ἀγροτικά θέματα ἐπισημαίνουμε τήν ἀξιόλογη ἀποψή πολλῶν Π.Ν.Ε. (π.χ. Θεσ/νίκης, Ἠπείρος, Δράμα, Βοιωτία) κατά ἀγροτικό προϊόν μέ συγκεκριμένες προτάσεις ἀντιμετώπισης τῶν προβλ

./..

μάτων πού βέβαια δέν μποροῦν νά καταγραφοῦν ἐδῶ ἀλλά θά ἀποτελέσουν στοιχεῖα γιά ἄμεση ἐπεξεργασία ἀπό τίς Ἐπιτροπές τοῦ Κινήματος.

II. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ - ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ - ΧΩΡΟΤΑΞΙΑ - ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ - ΚΑΤΟΙΚΙΑ

Καθολική εἶναι ἡ ἐπισήμανση καί ἡ ἀγωνία ἀπό τή συνεχῆ ὑποβάθμιση τῆς ποιότητας τῆς ζωῆς πού ἐκφράζεται ἀπό τή μόλυνση καί ρύπανση τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, τή καταστροφή τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιᾶς καί φυσικά τή διάβρωση τοῦ πολιτιστικοῦ μας περιβάλλοντος, τήν ἄναρχη πολεοδομική ἀνάπτυξη ἀπό τήν ἀνυπαρξία χωροταξικοῦ σχεδιασμοῦ καί ὁπωσδήποτε τήν ἔλλειψη ὁποιαδήποτε συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ καί τῶν φορέων του κύρια τῆς Τ.Α. στήν λήψη καθοριστικῶν ἀποφάσεων. Καθώς οἱ συλλογικοποιημένες ἀνάγκες καταλήγουν ὁλοένα καί λιγώτερο κερδοφόρα πεδία γιά τό κεφάλαιο, τά προβλήματα ζωῆς ὀξύνονται σέ ὁριακό ἐπίπεδο μιά πού ὁ τομέας προστασία τοῦ περιβάλλοντος εἶναι ἄμμεσα ἀνταγωνιστικός πρός τό κέρδος τῶν ὀλιγοπωλιακῶν ἤ μονοπωλιακῶν συγκροτημάτων.

Ἡ ἀπουσία χωροταξικῆς κατανομῆς, ἡ ἔλλειψη μέτρων πρόληψης ἡ ἔλλειψη βιομηχανικῶν ζωνῶν(π.χ. Βοιωτία) καί ἡ ἀνισόμετρη ἀνάπτυξη ἐπιτείνουν τό πρόβλημα ἐνῶ τά ἐξαγγελόμενα μέτρα πού δῆθεν σκοποῦν σέ περιορισμό τοῦ προβλήματος στήν πραγματικότητα ὁδηγοῦν σ'ἕνα καινούργιο κερδοφόρο πεδίο , τή βιομηχανία ἀντιμόλυνσης.

Τό Λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς καί ἰδιαίτερα ἡ Ἐλευσίνα, τό Κερατσίνι καί οἱ Δυτικές Συνοικίες Γκέττο, ξεπερνοῦν τήν ὁριακή κατασταση. Τά Τουρκοβούνια κατατρώγονται καί ἡ σκόνη τους καλύπτει τό Γαλάτσι, τό Ψυχικό, τήν Καλογρέζα. Τό ἴδιο ὁ Καρέας μέ ἐπιπτώσεις τόν Βύρωνα. Ἡ Δραπετσῶνα εἶναι ὁλόκληρη μιά ἑστία μόλυνσης ἀπό τά λιπάσματα καί τά τσιμεντάδικα.

Τά μεταλλευτικά ἀπόβλητα τοῦ Σκαλιστήρη καί τοῦ Μποδοσάκη καταστρέφουν τήν Εὔβοια. Τό ἐργαστάσιο τῆς ΔΕΗ στήν Μεγαλόπολη μολύνει μιά τεράστια ἀχτίνα ἀπό χωριά γύρω του. Ἡ Πεσινέ ἀποτελεῖ πηγή μόλυνσης καταστροφή περιβάλλοντος καί ὑγείας γύρω ἀπό τά Ἀντίκυρα καί τό Κυριάκι, ὅπου καταστρέφονται τά ἀμπέλια, οἱ ἐλαιῶνες, τά αἰγοπρόβατα καί ἡ μελισσοκομεία, ἐνῶ τό φθόριοπροσβάλλει ἄμεσα τούς ἐργαζόμενους ἀλλά καί τούς κατοίκους. Ὁ Σαρωνικός, ὁ Θερμαϊκός, ὁ Κορινθιακός νεκρωμένοι ἀπό τήν ρύπανση. Τά λύματα καί τά βιομηχανικά ἀπόβλητα πού χύνονται στό ποτάμι Γιόφυρο στό Ἡράκλειο Κρήτης ρυπαίνουν ὅλη τήν πόλη. Ἡ Θεσ/νίκη ἀσφυκτιᾶ ἀπό τήν ΕΘΥΛ τήν ΕΣΣΟ-ΠΑΠΑΣ καί τά ὑ-

πόλοιπα Βιομηχανικά συγκροτήματα. Στόν Ὑμηττό ὑπάρχει πάντα τό Καλυκοποιεῖο τοῦ Μποδοσάκη κίνδυνος γιά τή ζωή τῶν κατοίκων, τά νταμάρια στήν Ἁγ, Βαρβάρα Αἰγάλεω ἀπειλοῦν τήν ὑγεία τῶν κατοίκων καί καταστρέφουν τά σπίτια τους.

Ἡ κερδοσκοπία στή γῆ καί ἡ ἄναρχη πολεοδομική ἀνάπτυξη δέν καταστρέφουν μόνο τήν ὑδροκεφαλική πρωτεύουσα ὅπου τό πράσινο πιά εἶναι ἀνύπαρκτο ἀλλά ἐπεκτείνονται καί στίς ἐπαρχιακές πόλεις ὅπου βλέπουμε σέ πολλές ἀπ'αὐτές νά ἀποτελεῖ τό ὀξυμένο πρόβλημα (Γιάννενα, Κόρινθος πού παρά τό σωστό ρυμοτομικό σχέδιο σήμερα πνίγεται στίς πολυκατοικίες). Στό Περιστέρι ἀπό τίς ΙΙΟ πλατεῖες του οἱ 82 κινδυνεύουν νά οἰκοπεδοποιηθοῦν. Στή Φιλαδέλφεια ἀγωνίζεται γιά νά σωθεῖ τό δάσος. Στούς Ἀμπελοκήπους σέ χῶρο τοῦ Δήμου γιά πράσινο χτίζεται, σέ ἔτος λιτότητας τό μέγαρο τῆς Ἀστυνομίας προϋπολογισμοῦ Ι δσ. ἐνῶ τό λίγο πράσινο στή Νεάπολη παραχωρεῖ τή θέση του σέ ἀστυνομικό τμῆμα. Τό Σκοπευτήριο στή Καισαριανή καί ὁ σταθμός γιά τίς αὖρες ἐγκλωβίζουν τήν ἡρωική συνοικία. Στό Χολαργό καί στοῦ Παπάγου ξεσηκώθηκαν γιά νά σταματήσει ἡ οἰκοπεδοποίηση τοῦ Ὑμηττοῦ. Στή Κέρκυρα τά ξενοδοχειακά συγκροτήματα χτίζονται χωρίς καμιά σύνδεση μέ τό φυσικό περιβάλλον ὅπως καί στή Χαλκιδική. Ἡ ἀνυπαρξία ρυθμιστικοῦ πού ἐπισημαίνει καί ἀναλύει μέ ἐπιστημονική ἀκρίβεια ἡ Βοιωτία εἶναι φαινόμενο καθολικό. Ἡ καθαριότητα στίς πόλεις ἰδιαίτερα στήν Ἀθήνα ὕστερα ἀπό τήν ἔλλειψη πόρων τῆς Τ.Α. ἀποτελεῖ ὀξύτατο πρόβλημα.

Μιά σειρά ἀπό ἀπαράδεκτα χωροταξικά ἔργα ὅπως τά Ναυπηγεῖα στή Πῦλο ἀπειλοῦν τή παραδοσιακή μας κληρονομιά. Γκρεμίζονται τ''Αναφιώτικα στή Πλάκα. Καταστρέφεται ἡ ἀρχιτεκτονική μας κληρονομιά στίς Κυκλάδες. Μιά σειρά ἀπό παραδοσιακούς οἰκοισμούς κινδυνεύει ἀπό τήν ἐγκατάλλειψη ἀπό τήν ἔλλειψη συντήρησης ἤ καί τό γκρέμισμα καί τήν ἀντικατάσταση ἀπό μπετονένια καχέχτυπα μικροαστικοῦ χαρακτῆρα στά χωριά μας. Ἡ διατήρηση τοῦ παραδοσιακοῦ χαρακτῆρα προϋπόθεση γιά τήν συνεχῆ ἀναφορά στήν ἱστορική μας μνήμη ἀπαιτεῖ δαπάνες καί ὑποχρέωση τῆς πολιτείας.

Παράλληλα οἱ ἄθλιες στεγαστικές συνθῆκες τῶν λαϊκῶν τάξεων πού ὀφείλονται στήν ἀντιμετώπιση τῆς κατοικίας σάν κερδοσκοπικοῦ εἴδους καί ὄχι σάν κοινωνικοῦ ἀγαθοῦ βρίσκονται σέ πλήρη ἀντίφαση μέ τόν οἰκοδομικό ὀργασμό πού παρατηρήθηκε ἰδιαίτερα μέχρι τό 1973. Ἡ κερδοσκοπία στήν γῆ καί στά ὑλικά καί τελικά στήν ἴδια τήν κατασκευή ἔφθασαν τή κατοικία σέ τιμές ἀπλησίαστες γιάτίς Λαϊκές τάξεις.

./..

Ἔτσι 75.000 οἰκογένειες θεομηνιόπληκτες, παραπηγματοῦχοι, πρόσφυγες.

113.000νοικοκυριά κάτω ἀπό ἀπαράδεκτες κοινοβιακές συνθῆκες.

286.000 νοικοκυριά κάτω ἀπό δυσμενέστατες συνθῆκες πυκνότητας (συντελεστής ἀνώτερος τοῦ 2 ἐνῶ τό ὅριο ἀνεκτῆς πυκνότητας εἶναι 1,40, ὁ μέσος ὅρος 1,15 καί ὁ στόχος τῆς πολιτείας γιά μείωση τοῦ συντελεστῆ μέχρι τό 1987 κάτω τοῦ 1,00 πού στίς εὐρωπαϊκές χῶρες εἶναι ἤδη ἀπό τό 1961.

1,6 ἑκατομμύρια ζοῦν σέ κατοικίες χωρίς βρύση, 5.500.000 χωρίς λουτρό.

Τά δάνεια γιά τήν ἀγροτική καί ἐργατική κατοικία ὅπως σωστότατα ἐπισημαίνει ἡ Κόρινθος, ἡ Δράμα, ἡ Καβάλλα ἀποτελοῦν ἐμπαιγμό τόσο ἀπό ἄποψη ὕψους δανείου ὅσο καί ἀπό ἀριθμό ἐξυπηρετήσεων καί τεχνικῆς βοηθείας. Στή Δράμα τό 1976 ἐγκρίθηκαν μόνο 25 δάνεια αὐτοστέγασης πού σημαίνει ὅτι μέ τό ρυθμό αὐτό οἱ ἐργάτες τῆς πόλης θά σταγασθοῦν σέ 300 χρόνια.

Ὁ δυναμισμός τῶν λαϊκῶν τάξεων βρίσκει διέξοδο στό στεγαστικό πρόβλημα στά αὐθαίρετα πού ὅμως παρά τή ζωντάνια τους καί τό μεράκι τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου πού ἀποτυπώνεται αὐτά ἀντιμετωπίζουν τίς πιό πολλές φορές τή μπουλντόζα τοῦ ὑπουργείου καί πάντα τήν ἀνυπαρξία κοινωνικοῦ ἐξοπλισμοῦ ὅπως στό Πέραμα.

III. ΕΡΓΑ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

Δεκάδες πόλεις καί χωριά τῆς Ἑλλάδας ἐξακολουθοῦν καί σήμερα νά στεροῦνται τά βασικά ἔργα ὑποδομῆς, καί οἱ κάτοικοι τους ζοῦν σέ ἀπαράδεκτες συνθῆκες δουλειᾶς καί διαβίωσης. Ἡ ἔρευνα ὁ προγραμματισμός, σχεδιασμός καί ἡ ἐκτέλεση τῶν καταλλήλων ἔργων - φράγματα, γεωτρήσεις δίκτυο σωληνώσεων, ἐργοστάσια ἀφαλάτωσης, ὑδρολογικός χάρτης κ.λ.π. - γίνεται σέ καθαρά εὐκαιριακό ἐπίπεδο.

Ἔτσι τά προβλήματα αὐτοῦ τοῦ εἴδους συσσωρεύονται καί κάθε μέρα γίνονται καί πιό πιεστικά γιά τούς κατοίκους τῶν διαφόρων περιοχῶν.

Ἰδιαίτερα ὀξυμμένο πρόβλημα ὕδρευσης ὑπάρχει στό Λασίθι (Ἱεράπετρα, Παχειά Ἄμμος, Καβούσι), στή Κεφαλλονιά στά Δωδεκάνησα, στίς Κυκλάδες, στό Λαγκαδά καί τά Βασιλικά τῆς Θεσ/νίκης. Στή Θεσπρωτία τό νερό τῆς Παραμυθιᾶς, στό μεγαλύτερο μέρος του, εἶναι ἀκατάλληλο Στή Κόρινθο καί Κιάτο παίρνουν νερό ἀπό τά πηγάδια. Καί στήν Ἀλεξανδρούπολη ἡ σκληρότητα τοῦ νεροῦ φθάνει στούς 31 βαθμούς. Ἡ - ἐξασφά-

./..

λιση νεροῦ γιά πότισμα ἀποτελεῖ τή βασική προϋπόθεση γιά τήν ἀνάπτυξη πολλῶν περιοχῶν τῆς χώρας . Ἔτσι στήν Βοιωτία ἡ ἄρδευση τοῦ Θηβαϊκοῦ πεδίου μπορεῖ νά φθάσει στό 80°/ο τῶν καλλιεργήσιμων ἐκτάσεων. Στή περιοχή Καρδίτσας ἡ ἐκτέλεση τοῦ φράγματος Κέδρου θάκανε ποτιστικά I40.000 στρέμματα καί τοῦ φράγματος Καλαμπάκη ὁλόκληρο τό κάμπο της.

Τό ἴδιο θέτουν ἀρδευτικά ἔργα στήν Ἀχαΐα μέ ἐπέκταση τῆς διώρυγας ἀπό τοῦ Λάππα μέχρι τή Κάτω Ἀχαΐα καί ἡ ἀποξύρανση τῶν ἑλῶν τῆς περιοχῆς Φαναρίου Ροδόπης. Ἡ ἀνυπαρξία ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων στό Ἐρυθροπόταμοκαί ἀρδευτικῶν στό Δέλτα καί Ἄρδα στεροῦν ἀπ' τούς κατοίκους τοῦ Ἕβρου χιλιάδες καλλιεργήσιμα στρέμματα.

Οἱ πλημμῦρες στήν περιοχή Θεσ/νίκης κατέστρεψαν ἑκατοντάδες νοικοκυριά.

<u>Τό πρόβλημα τῆς ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ</u> ἰδιαίτερα ὀξύνεται καί ἐπίκαιρο στό Λεκανοπέδιο μέ τό ἀπαράδεκτο θέμα τῆς Χαβούζας στό Κερατσίνι ἔχει διαστάσεις σέ πανελλήνια κλίμακα και ἀπειλεῖ ἄμεσα τήν ὑγεία τοῦ λαοῦ. Στό Λεκανοπέδιο ἀπό τά ἀπαραίτητα ἔργα ἀποχέτευσης ὀμβρίων ἔχουν γίνει μόνο τά 8°/ο καί λυμάτων 30°/ο . Τά 70°/ο δηλ. ἐξυπηρετοῦνται μέ βυτία καί ἀπορροφητικούς βόθρους. Ἰδιαίτερα ἡ ἀντιμετώπιση μέ ἀπορροφητικούς βόθρους καί περιοχές ὅπου ὑπάρχουν ὑπόγεια νερά (ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ - ΜΠΟΥΡΝΑΖΙ κ.λ.π.) ἀποτελεῖ δημόσιο κίνδυνο Τό Περιστέρι ὁλόκληρο ἀποτελεῖ οὐσιαστικά μιά Χαβούζα. Ὑπάρχει ἄμεσος κίνδυνος ἡπατίτιδας.

Μέτά χρήματαπού διέθετε γά τήν ἀποχέτευση στό Λεκανοπέδιο καί τά ὁποῖα οὐσιαστικά ἀποτελοῦν χρηματοδότηση τῶν ἰδίων τῶν κατοίκων τά ἔργα θά τελειώσουν σέ 50 χρόνια ἐνῶ τό ποσό πού ἀπαιτεῖται συνολικά δέν ξεπερνᾶ τά I5 δισεκ. Τό θέμα μπορεῖ καί πρέπει νά λυθεῖ μέσα σέ 5 χρόνια ἀρκεῖ νά ὑπάρξει στοιχειώδη χρηματοδότηση ἀπό τίς δημόσιες ἐπενδύσεις πού στρέφονται σήμερα σέ ἔργα βιτρίνας (Συγγροῦ, Ἀεροδρόμιο, παραλιακοί λεωφόροι κ.λ.π.). Παράλληλα ἡ ἀφαίρεση τῆς μελέτης ἐκτελεστικῆς εὐθύνης τῶν ἔργων ἀπό τούς φυσικούς τους φορεῖς τῆς Τ.Α. καί ἡ ἀνάληψη ἀπό τόν ὑδροφάγο ὀργανισμό ΟΑΠ ἐξασφαλίζει κάθε προοπτική ἐπίλυσής. Παράλληλα ἡ ἐκβολή ὅλων τῶν ἀποβλήτων στό Ἀκροκέραμο στό Κερατσίνι χωρίς ἐπεξεργασία καθαρισμό ἔχει νεκρώσει τή θάλασσα.

Τό ρέμμα "Ποδονίφτης " ἀκάλυπτο καί μέ ἀπόβλητα σπιτιῶν, νοσοκομείων καί βιομηχανιῶν διασχίζει Χαλάντρι, Φιλοθέη, Καλογρέζα, Ν. Ἰωνία Ν. Φιλαδέλφεια, Ν. Χαλκηδόνα, μέχρι Περιστέρι.

./..

Τά ὑπόγεια νερά στό Λιούμι στό ΑΙΓΑΛΕΩ καταλλύζουν τά ὑπόγεια καί τά ἰσόγεια τῶν σπιτιῶν.

Ἄμεσα προβλήματα ἀποχετεύσης ἀντιμετωπίζουν ἡ Κόρινθος, τό Αἴγιο, ἡ Τρίπολη, ὁ Βόλος, ἡ περιοχή Ἡμαθίας, ἡ Ἑρμούπολη στή Σύρο.

Ἡ τηλεφωνική ἐπικοινωνία δέν καλύπτει ἀκόμη καί σήμερα μεγάλα τμήματα τοῦ Ἑλλάδικοῦ χώρου. Ἀκόμη καί ὁ ἠλεκτροφωτισμός εἶναι ἀνύπαρκτος σέ ἑκαντοτάδες ἀγροτικούς οἰκισμούς ἀπό τούς ὁποίους ἡ ΔΕΗ ἀπαιτεῖ συμμετοχή γιά τά ἔργα ἠλεκτροδότησης ὅταν χαρίζει οὐσιαστικά τό ρεῦμα στήν ΠΕΣΙΝΕ.

./..

V. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ - ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Τό 'Εθνικό, 'Επαρχιακό καί κοινοτικό δίκτυο βρίσκεται σέ ἀπαράδεκτη κατάσταση.

Οἱ ἀρτηρίες πού θά ἑνώσουν λειτουργικά τά διαμερίσματα τῆς χώρας (διακίνηση προϊόντων, ἐπικοινωνία περιοχῶν, πρόληψη ἐκτάκτων ἀναγκῶν, τουριστική ἀνάπτυξη) λείπουν σχεδόν ἐντελῶς ἤ γίνονται χωρίς χωροταξική μελέτη ἤ ἐγκαταλείπονται ἀδικαιολόγητα, ὅπως ὁ ἄξονας ΤΡΙΚΑΛΑ-ΑΡΤΑ-ΠΡΕΒΕΖΑ, πού μέ ἔργα ἀξιοποίησης τοῦ μοναδικοῦ λιμανιοῦ στή Δυτική 'Ελλάδα θά προωθοῦσε τήν ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς.

"Εχει ἐπισημανθεῖ ἡ ἔλλειψη ἀρτηριῶν σέ διάφορα διαμερίσματα τῆς χώρας, ὅπως ΚΟΡΙΝΘΟΣ-ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΡΙΠΟΛΗ-ΣΠΑΡΤΗ-ΓΥΘΕΙΟ, ΤΡΙΠΟΛΗ-ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΚΟΜΟΤΙΝΗ-ΝΥΜΦΑΙΟ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΕΛΛΑΔΑ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ μέσω ΟΡΜΕΝΙΟΥ σέ συνδυασμό μέ φέρυ μπώτ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ-ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ.

'Η κατασκευή τῆς Γέφυρας Ρίου-'Αντίρριου. Καμμιά προοπτική στό λιμάνι τοῦ Γυθείου. 'Απαράδεκτο τό ὁδικό δίκτυο στό Ν. 'Αχαΐας. 'Η Εὔβοια ἀπό 15.000 χλμ. ἔχει μόνο 500 χλμ. 'Η κατάσταση τῶν δρόμων στή Κάρπαθο εἶναι τραγική. Τά χωριά "Ολυμπος καί Διαφέτι δέν ἔχουν ἀκόμα οὔτε χωματόδρομο.

"Ολη σχεδόν ἡ ἐνδοχώρα τῶν Νομῶν ἔχουν δρόμους - ὅταν ἔχουν, πού μόνο τό καλοκαίρι εἶναι βατοί.

Τά Λιμάνια ἀνεπαρκῆ καί ἐπικίνδυνα γιά πρόσβαση.

'Απρογραμμάτιστη καί συγκεντρωτική ἡ διακίνηση στά 'Αεροδρόμια ὅπου τό ΕΛΛΗΝΙΚΟ συγκεντρώνει τό 70% τῆς κίνησης, μέ 23% συμμετοχή στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων ἀπό τά ὁποῖα μόνο 47% ἑλληνικά. 'Ακόμα τό 'Αεροδρόμιο τοῦ 'Ελληνικοῦ συγκεντρώνει τά 85% γραμμῶν ἐξωτερικοῦ, τά 48% τῶν πτήσεων CHARTERS τά 91% τῶν TRANSIT ἐνῶ τά περ/κά ἀεροδρόμια ἐξαντλοῦν μόλις τά 5,5% τῆς χωρητικότητάς τους.

Στό ἐπίπεδο τῶν Συγκοινωνιῶν μέχρι σήμερα πεδίο κερδοφόρο τοῦ ἰδιωτικοῦ κεφάλαιου φθάσαμε σέ ἀπαράδεκτα ἐπίπεδα στό Δεκανοπέδιο. Στή Πρωτεύουσα τά 20% τῶν λεωφορείων ἀποσύρονται λόγω

./..

βλάβης, ἐνῶ γιά τά περισσότερα κράτη ἡ ἡλικία τῶν ὀχημάτων τῶν ἀστικῶν συγκοινωνιῶν κυμαίνεται ἀπό 5-8 χρόνια, ἡ μέση ἡλικία σέ μᾶς εἶναι 16,4.

Ἡ "λύση" πού δόθηκε ἀπό τή Κυβέρνηση πρόσφατα ἀποτελεῖ "ὑπουργικοποίηση" τῶν συγκοινωνιῶν (οὔτε κἄν κρατικοποίηση), ἀποζημιώνει τούς λεωφορειοῦχους ἀκόμα καί γιά τίς ταλαιπωρίες πού συσσώρευσαν στούς πολῖτες καί διατωνίζει μιά κατάσταση ἔξω ἀπό τό φυσικό φορέα τῆς ἐξυπηρέτησης τῶν δήμων των πού εἶναι ἡ Τοπική Αὐτοδιοίκηση.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Τό τουριστικό φαινόμενο στήν Ἑλλάδα εἶναι κατά βάση ἀποικιοκρατικῆς μορφῆς. Μέ τό δῆθεν δόλωμα τοῦ συναλλάγματος μετατρέπουν τόν τουρισμό σέ βιομηχανία. Διαφημίζουν καί πουλοῦν μνημεῖα, πρωτογονισμό, φυσικό περιβάλλον, φολκλόρ καί τέλος οἰκόπεδα, ἀκτές, νησιά ὁλόκληρα.

Ἀκολουθεῖ ἡ συγκεντρωποίηση τῶν τουριστικῶν ἐγκ/σεων καί μάλιστα στά χέρια τῶν ξένων, μέ παραπέρα κινδύνους τήν ἀνορθολογική ἐκμετάλλευση τῶν τουριστικῶν πόρων, ἀνταγωνιστικές χρήσεις γῆς, ἀλλοίωση τοῦ χαρακτῆρα τῶν παραδοσιακῶν οἰκισμῶν καί τοῦ παραδοσιακοῦ τρόπου ζωῆς. Οἱ ἀγρότες στή Ρόδο, στή Κέρκυρα, στό Ἡράκλειο ἔγιναν σερβιτόροι, μάγειροι, καμαριέροι, φύλακες στίς τουριστικές ἐγκ/σεις. Ἡ Ρόδος ἀπό ἐξαγωγική περιοχή κηπευτικῶν ἔγινε εἰσαγωγική. Τό ξεπούλημα τῆς γῆς, τῶν ἀκτῶν καί τῶν νησιῶν μας στούς ξένους ἔχει πάρει ἀνησυχαστικές διαστάσεις ἀκόμα καί γιά τήν ἴδια τήν ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ (ἔμμεσα καί ἄμεσα).

Τό 1971 43 ἑλληνικά νησιά (16 στή περιοχή Λευκάδας, 5 στίς Βόρειες Σποράδες, 12 στίς Κεντρικές Κυκλάδες) εἶχαν βγεῖ στό σφυρί. Στή Ρόδο, στή Κέρκυρα, στούς Παξούς, στή Πάτμο, στή Σίφνο, στή Μάνη, τό ξένο κεφάλαιο διεισδύει ἀπροκάλυπτα ἤ καμουφλαρισμένα ἀγοράζοντας ὁλόκληρα καί περισσότερες ἐκτάσεις.

Χαρακτηριστική εἶναι ἡ κινητοποίηση γιά τή διάσωση τῆς νησίδας "ΒΙΔΟΣ". Δέν θά ἦταν ὑπερβολή, κάτω ἀπό τίς σημερινές πολιτικοστρατιωτικές συνθῆκες, νά μιλήσουμε γιά θέμα "ξένων πολιτικῶν βάσεων". Αὐτό πού λείπει ἀπό τή χώρα μας εἶναι ἡ ἀνάπτυξη τοῦ κοινωνικοῦ τουρισμοῦ, ἡ ὁποιαδήποτε μέριμνα τοῦ κράτους γιά τήν

./..

παροχή δυνατοτήτων στούς ἐργαζόμενους γιά τουριστική ἀναψυχή πού θά ὁδηγοῦσε στή τόνωση τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ. Ἀκόμα ἐπισημάνεται ἡ ἀνάγκη ἐκμετάλλευσης ἀπό τή Τ.Α. τῶν σπιτιῶν πού ἔχουν ἐρημώσει ἀπό τήν ἐσωτερική μετανάστευση μέ ἐπισκευή καί διατήρηση τῶν παραδοσιακῶν σπιτιῶν σάν τουριστικῶν ξενώνων καί ἀποφυγή τῆς κατασκευῆς τῶν τουριστικῶν μεγαθηρίων πού καταστρέφουν τό περιβάλλον καί εὐνοοῦν τή συγκέντρωση.

IV. ΠΑΙΔΕΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Δέν εἶναι μέσα στίς δυνατότητες οὔτε τόν προσανατολισμό τῆς ἔκθεσης αὐτῆς ἡ ἀναφορά στίς ἀπαράδεκτες δομές τῆς παιδείας μας σ'ὅλες τίς βαθμίδες. Ὁπωσδήποτε τά ἐξωγενῆ φαινόμενα πού ἀποτυπώνονται στίς ἐκθέσεις τῶν νομαρχιακῶν συνελεύσεων εἶναι ἄμεσα δεμένα μέ τίς γενικώτερες δομές.

Σ'ὅλες τίς περιοχές τῆς χώρας ἡ δημοτική καί ἡ μέση ἐκπαίδευση παρέχεται μέ ἐντελῶς ἀνεπαρκές προσωπικό σέ ἄθλια καί πολλές φορές σέ ἐτοιμόρροπα κτίρια. Σχολειά, παράγκες στό κέντρο τῆς Ἀθήνας χωρίς προαύλιο (π.χ. Γκύζη, Ἀμπελόκηποι). Τό ἴδιο βέβαια στήν Ἐπαρχία (π.χ. 60 καί 80 δημοτικό σχολεῖο στή Κόρινθο). Ὑπάρχουν σχολεῖα μ'ἕνα δάσκαλο ἤ ἕνας δάσκαλος γιά 60 μαθητές. Γυμνάσια πού ἀπό ἔλλειψη καθηγητῶν μειώνουν τίς ὧρες τῶν μαθημάτων.

Ἡ παραπαιδεία βρίσκεται σέ ἄνθηση σ'ὅλη τή χώρα. Στήν ὕπαιθρο τῆς Θεσ/νίκης ὑπάρχουν μόνο ἰδιωτικά γυμνάσια καί Λύκεια, ὅπως στή Σίνδο, Νέα Ἀπολλωνία, Σταρός, Τρίλοφος.

Οἱ Τεχνικές σχολές, ὅπου ὑπάρχουν καί ὑπάρχουν συχνότερα ἀπό τά γυμνάσια στοχεύουν στήν παραγωγή ἀνθρωπομηχανῶν γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν ξένων καί ντόπιων μονοπωλιακῶν συγκροτημάτων.

Ἡ ἵδρυση τῶν σχολῶν ἀνώτατης ἐκπαίδευσης γίνεται χωρίς χωροταξική μελέτη προκαλῶντας ἀνταγωνιστικά τοπικά ψευδοπροβλήματα (ΗΡΑΚΛΕΙΟ - ΧΑΝΙΑ - ΡΕΘΥΜΝΟ, ΕΒΡΟΣ - ΚΟΜΟΤΙΝΗ - ΚΑΒΑΛΑ - ΞΑΝΘΗ), ὅπου ὅμως ἡ θέση τῶν ὀργανώσεών μας ἐμφανίζεται στή σωστή της βάση.

Ἡ στελέχωση τῶν Πανεπιστημίων καί ὁ ἐξοπλισμός (κύρια Πάτρας, Θράκης) εἶναι ἐντελῶς ἀνεπαρκής.

./..

Στά πλαίσια-αὐτά καί κύρια ἐνάντια στή συνεχῆ προσπάθεια τῆς ἄρχουσας τάξης νά περνάει καί νά διαιωνίζει τήν ἰδεολογία της τό αἴτημα γιά τή δημιουργία Δαϊκῶν Πανεπιστημίων μέ φορεῖς τήν Τ.Α. δικαιώνεται ἀπόλυτα.

Μεμονωμένες προσπάθειες ὅπως στόν Ὑμηττό ἤ σκέψεις ὅπως στό Ἀγρίνιο φαίνεται νά ἀξίζουν σοβαρή μελέτη καί-γενίκευση μέ προσανατολισμό τήν ἐκλαϊκευση ἐπιστημονικῆς πείρας στά συγκεκριμμένα προβλήματα τῶν νομῶν.

Ἐπισημαίνονται ἀκόμα ἡ ἔλλειψη Πανεπιστήμιου στή Θεσσαλία, ἡ ἔλλειψη πολιτιστικῆς δραστηριότητας ἤ πολιτιστικῶν κέντρων, ἤ πνευματικῶν κέντρων, ὄχι μόνο στά χωριά ἀλλά καί σέ ἀστικά ἤ ἡμιαστικά κέντρα (Βόλος ὅπου ἡ ἀνέγερση τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου σταμάτησε, στή Καβάλα, στή Βέροια κ.λ.π.). Ἡ Θάσος ζητάει δημοτική βιβλιοθήκη κάτι πού λείπει σ'ὅλη τή χώρα.

Ὁ Ἀθλητισμός φυτοζωεῖ καί ἀποπροσανατολίζεται. Μόνο ποδόσφαιρο διαβρωμένο κακῆς ποιότητας καί ἔξω ἀπό τό ἀθλητικό πνεῦμα. Γυμναστήρια χωρίς ἐξοπλισμό καί χωρίς χωροταξική μελέτη. Ἡ κατασκευή τοῦ Ἐθνικοῦ Γυμναστηρίου στή Πάτρα καρκινοβοεῖ ἀπό πολλά χρόνια.

VII. ΥΓΕΙΑ - ΠΡΟΝΟΙΑ

Θεμελιακή ὑποχρέωση καί καθῆκον τῆς κοινωνίας εἶναι νά προστατεύει ὅλα τά μέλη της -ἀνεξάρτητα ἀπό οἰκονομικές δυνατότητες καί τόπο διαμονῆς- σέ προβλήματα ὑγείας, πρόνοιας, περίθαλψης, προσφέροντάς τους μιά ζωή ἀπαλλαγμένη ἀπ'τό βραχνά τῆς ἀνασφάλειας πού δημιουργεῖ ἡ ἀρρώστια, ἡ ἀνεργία, ἡ ἀναπηρία, τά γηρατειά. Στή χώρα μας ὅμως -στά πλαίσια τῶν δομῶν τοῦ ἐξαρτημένου ἀπό ξένα κέντρα, ἀστικοῦ κράτους- τό θέμα ὑγεία- πρόνοια, ἀποτελεῖ ἐμπόρευμα, πεδίο ἀνταγωνισμοῦ συμφερόντων καί ἐκμετάλλευσης, ὑπακούοντας μόνο στό νόμο τοῦ κέρδους. Ὁ προγραμματισμός ἀποουσιάζει, ἡ ἀσφάλιση καί ἡ περίθαλψη εἶναι διασκορπισμένες σέ πολλούς φορεῖς μέ χαμηλή ποιότητα, ἡ κατανομή τοῦ προσωπικοῦ καί τῶν μέσων γίνεται εὐκαιριακά καί ἀναρχικά, ὅλα κινοῦνται μέ τρόπο πού συμφέρει ἀποκλειστικά τό ξένο καί ντόπιο κεφάλαιο.

Τελικά, λείπουν τά πάντα. Ἀπ'τό βρεφονηπιακό σταθμό μέχρι τίς κατασκηνώσεις. Ἀπ'τή προστασία τῆς μητρότητας μέχρι τήπροστασία τῶν γηρατιῶν. Ἀπ'τήν ἀσφάλιση μέχρι τή παρακολούθηση καί προστασία τῶν

./..

ἐργαζομένων. Ἀπ' τά κοινωνικά κέντρα μέχρι τίς ἑστίες νεότητας. Ἀπ' τά ἀγροτικά καί συνοικιακά γιατρεῖα μέχρι τούς ὑγειονομικούς σταθμούς καί τάνοσοκομεῖα.

Ἔτσι τό πρόβλημα ὑγεία-πρόνοια εἶναι ἴσως τό μόνο πού οἱ μερικές του ἀπογραφές καλύπτουν τελικά ὅλη τή χώρα, τό μόνο πού -σέ κάποια τουλάχιστον ἀπό τίς μορφές του- βρίσκεται ὀξυμένο καί πιεστικό σέ κάθε πολιτεία καί χωριό τοῦ τόπου. Καί οἱ τέσσερεις -τυχαῖα διαλεγμένες- ἀναφορές, μπαίνουν, μόνο καί μ'νο γιά νά δώσουν τή διάσταση τοῦ θέματος. Στήν Αἰτωλοακαρνανία γιά 230.000 κατοίκους ὑπάρχουν 160 κρεββάτια στά δυό κρατικά νοσοκομεῖα καί γιά 450 χωριά ὑπάρχουν 52 ἀγροτικά γιατρεῖα κι ἀπ'αὐτά λειτουργοῦν 42. Στίς βιομηχανικές ζῶνες Βοιωτίας καί Ἐλευσίνας δέν ὑπάρχει οὔτε κἄν ὑγειονομικός σταθμός γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ἐργατικῶνἀτυχημάτων. Στά Γιάννενα, γιά ἕνα ὁλόκληρο νομό ὑπάρχει ἕνα καί μόνο ἀσθενοφόρο κι αὐτό μόνιμα χαλασμένο.

Τέλος στίς Κυκλάδες πολλά νησιά δέν ἔχουν θεῖ ποτέ τους γιατρό καί οἱ κάτοικοι πεθαίνουν ἀβοήθητοι -γιά αἰτίες πού σίγουρα θά ἀντιμετωπιζόντουσαν σ'ἕνα ὁποιοδήποτε Ὑγειονομικό Σταθμό -μιά πού τό ἐλικόπτερο (τιμή μεταφορᾶς 27.000 δρχ.) δέν μπορεῖ τίς περισσότερες φορές νά προσγειωθεῖ καί νά τούς παραλάβει.

VIII.ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ πλήρης πολιτικοστρατιωτική ἐξάρτηση τῆς χώρας ἀποτυπώνεται βέβαια σ'ὅλες τίς περιοχές. Ὑπάρχουν ὅμως καί περιοχές πού νοιώθουν ἄμεσα τό καθεστώς τῆς ὑποτέλειας ἔχοντας στό τόπο τους τίς στρατιωτικές βάσεις τοῦ Ἀμερικανονατοϊκοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ. Ἔτσι οἱ ξένες βάσεις π.χ. στά Χανιά μέ ἐπίκεντρο τό λιμάνι τῆς Σούδας καί τήν περιοχή Ἀκρωτηρίου καθορίζουν καί ἐπηρεάζ υν ἄμεσα τίς ἀποφάσεις πού ἀφοροῦν στήν ὁποία προοπτική ἐξέλιξης. Ἀρκεῖ νά ἀναφερθεῖ ἕνα μικρό ἀλλά χαρακτηριστικό παράδειγμα ἀπό ἐπιπτώσεις πού δέν μποροῦσε ἴσως κανείς νά ὑποθέσει. ΤόΥ.Ε.Θ.Ἀπαγορεύει οὐσιαστικά τούς ἀεροφεκασμούς (ἐπιτρέποντας νά γίνονται μόνο μέ στρατιωτικούς πιλότους) γιά τήν καταπολέμηση τοῦ δάκου τῆς ἐλιᾶς) μέ δυσμενέστατα ἐπακόλουθα στήν ἐλαιοπαραγωγή.

- Ἰδιαιτερότητα προβλημάτων ἀντιμετωπίζουν οἱ παραμεθόριες περιοχές

./..

μέ τήν οὐσιαστική~ἐγκατάλειψη παρά τίς τυμπανοκρουσίες γιά δῆθεν ἀνάπτυξη μέ νόμους σάν τόν Ν. 289 πού σέ τελευταία ἀνάλυση δέν προωθεῖ παρά τά συμφέροντα τῶν μονοπωλίων. Ἡ ὕπαρξη τῆς ἐπιτηρούμενης ζώνης ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ΕΒΡΟΣ καί ἡ Ροδόπη πέρα ἀπό τά προβλήματα ποθ δημιουργεῖ, χρησιμεύει γιά νά συντηρηθεῖ ὁ δῆθεν κομμουνιστικός κίνδυνος ἀπό βορρᾶ τή στιγμή πού οἱ ἴδιοι ἀντιμετωπίζουν τίς προκλήσεις τῶν Τούρκων ἐπεκτατιστῶν πρακτόρων τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ.

- Ἀξίζει ἀκόμα νά ἀναφερθεῖ ἕνα χαρακτηριστικό ἀπόσπασμα ἀπό τήν ἄποψη τῆς Ν.Σ. τοῦ ΕΒΡΟΥ~ Μέ βάση τήν ἀναμφισβήτητη ἱστορικά καί γεωγραφικά τοποθέτηση τῆς ΕΛΛΑΔΑΣ, ἡ Θράκη βρίσκεται σέ μιά~πλεονεκτική θέση, στό σημεῖο ἀκριβῶς πού συναντῶνται ἡ Μεσόγειος καί τά~Βαλκάνια, ἡ Εὐρώπη μέ τήν Ἀσία. Βλέπουμε λοιπόν~ὅτι αὐτή ἀκριβῶς ἡ ἐπιμονή τῆς Κυβέρνησης τῆς Δεξιᾶς ἀλλά καί τῆς ΕΔΗΚ νά μᾶς κατατάσσει στή Δύση, στήν ΕΟΚ καί στό ΝΑΤΟ αὐτόματα, ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νά~μεταβάλλεται ἡ Θράκη σέ μιά ἀπομακρυσμένη περιφέρεια τῆς Εὐρώπης, ἐνῶ~θά μποροῦσε νά εἶναι τό κέντρο στό σύστημα Βαλκάνια - Μεσόγειος.

Ἡ πολιτική αὐτήτοποθέτηση μέ γεωγραφικά~κριτήρια βασίζεται οὐσιαστικά στίς γεωπολιτικές ἐκεῖνες ἀφετηρίες πού ρυθμίζουν καθοριστικά πολλές φορές τίς πολιτικές, κοινωνικές καί οἰκονομικές σχέσεις.

Ὁ Νομός Ροδόπης ἀντιμετωπίζει ἀκόμα πρόβλημαμειονότητας κύρια ἀπό τήν ἐπιρροή τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου τους ἀπό κατευθυνόμενη ὑπέρ της ἑκάστοτε Δεξιᾶς, πολιτική τοῦΤούρκικου Προξενείου.

- Προβλήματα ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τῶν πετρελαίων ἀπό ξένες ἑταιρεῖες στή περιοχή του ἀντιμετωπίζει ὁ Νομός Καβάλας, ἐνῶ δέν φαίνεται ἄσχετη ἡ δημιουργία τοῦ Ἀεροδρομίου τοῦ ΝΑΤΟ~στήν περιοχή ἁγιάσματος Χρυσούπολης πού ἔχει κινητοποιήσει πολλούς ἀγρότες, τῶν ὁποίων θίγονται οἱ καλλιέργειες.

- Τό πρόβληματοῦ Ἀεροδρόμιου στά Σπάτα εἶναι τό ὀξύτατο θέμα τῶν Μεσογείων καί ἔχει προκαλέσει γενική κινητοποίηση τοῦ Μεσογειτικου Λαοῦ στήπροσπάθειά του~νά περισσώσει τή γῆ του καί τό παραδοσιακό τρόπο ζωῆς καί δουλειᾶς του ἀλλά παράλληλα τό μοναδικό πνεύμονα ἑνός Λεκανοπέδιου πού ἀσφυκτιᾶ ἀπό τή μόλυνση καί καταστροφή τοῦ περιβάλλοντος.

./..

- Ἡ Κεφαλλονιά προβληματίζεται πάνω σέ ἐνδείξεις γιά μελλοντική μετατροπή σέ βάση τοῦ ΝΑΤΟ.
- Ἡ Εὔβοια ἀντιμετωπίζει τό πρόβλημα τοῦ Πυρηνικοῦ Ἐργοστάσιου στή περιοχή τῆς Καρύστου.
- ΟΡΥΚΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

Ἡ Ἑλλάδα εἶναι χώρα πλούσια σέ Ὀρυκτό Πλοῦτο. Ὁ τόσο ὅμως πολύτιμος ὀρυκτός μας πλοῦτος ἀντί νά θεμελιώνει τήν οἰκονομική καί κοινωνική προκοπή τοῦ Λαοῦ μας, γίνεται ἡ κυριώτερη αἰτία τῶν ἱμπεριαλιστικῶν δεσμῶν μας, γιατί οἱ Μητροπόλεις γιά νά ἱκανοποιήσουν τίς ὑπέρογκες ἀνάγκες τους, ἐπεκτείνουν τήν ληστρική τους ἐκμετάλλευση στίς νεοαποικίες τους καί κατά συνέπεια στήν χώρα μας. Ἔτσι λοιπόν τά τόσο πολύτιμα καί ἄφθονα μεταλλεύματά μας πέρασαν στά χέρια τῶν διεθνῶν μονοπωλίων καί τῆς ὑποτακτικῆς τους ντόπιας ὀλιγάριθμης μεταπρατικῆς τάξης. Τά ξένα καί πολύ γνωστά πολυεθνικά μονοπώλια εἶναι οἱ Γαλλικές Πεσινέ (Βοιωτίας), Ρέϊνολτς (Μεταλλεῖα Λαυρίου), οἱ Ἀμερικάνικες Ντρέϊσσερς (Μαγνησίν Βάβδου Χαλιδικῆς, Μυκομπάρ Μυκόνου Μήλου), Ντέντσον (πετρέλαια Αἰγαίου, οὐράνια βόρειας Ἑλλάδας) καί οἱ ντόπιες οἰκογένειες Μποδοσάκης (Ἑρμιόνη Ἀργολίδας, Λάρυμνα, Μαντέ Λάκκος Χαλκιδικῆς, Σέρβια Κοζάνης), Σκαλιστήρης (Μαντοῦδι Εὔβοιας, Ἐλευσίνα, Δράμα, Λέσβος), Ἠλιόπουλος (Παρνασσός, Μῆλος). Οἱ παραπάνω πού κατέχουν καί ἐκμεταλλεύονται περισσότερο ἀπό τό 90% τοῦ ἑλληνικοῦ μεταλλευτικοῦ πλούτου, ἔξω ἀπό κάθε κρατικό προγραμματισμό καί μέ τίς γνωστές εὔνοιες τοῦ δεξιοῦ κατεστημένου, καταστρέφουν συνάμα ἀνεπανόρθωτα τό περιβάλλον καί καταπιέζουν τόν Ἕλληνα ἐργαζόμενο. (Νωπές οἱ μνῆμες τοῦ τρόπου καταστολῆς τῶν ἀπεργιῶν στά μεταλλεῖα Λάρυμνας, Πεσινέ, Μαντέμ Λάκκο, Μαντοῦδι κ.ἄ.).

Τά θέματα πού ἔθεσαν ὁρισμένες κλαδικές ὀργανώσεις στό βαθμό πού ἀντιστοιχοῦν στούς τομεῖς πού ἀναπτύχθηκαν παραπάνω, ἐνσωματώθηκαν ἰδιαίτερα στίς συνολικές ἐκτιμήσεις καί τά αἴτια. Τά ὑπόλοιπα θέματα θά ἀποτελέσουν ἔτσι κι' ἀλλοιῶς παράρτημα τοῦ ντοκουμέντου πού θά κυκλοφορήσει μετά ἀπό μιά σχετική ἐπεξεργασία καί ὁπωσδήποτε θά δοθεῖ γιά τήν κατάρτιση τοῦ προγράμματος τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ἡ παραπάνω ἀνάπτυξη ἀποτελεῖ μιά ἁπλή ἐπισήμανση καί σταχυολόγηση ἀπό τά ὀξυμένα προβλήματα τῆς χώρας μας. Ἡ πραγματική ἀξιόλογη δουλειά τῶν Ὀργανώσεων τοῦ Κινήματος δέν εἶναι ἕνα ἁπλό ὁδοιπορικό.

./..

Ἀπογράφει προβλήματα, ἀναλύει τά αἴτια, χαράζει προοπτικές, προτείνει. Ἡ λύση τῶν προβλημάτων δέν προωθεῖται βέβαια μέ ἀφορισμούς ἤ προτάσεις. Στό βαθμό πού οἱ δομές θά παραμείνουν ἀναλλοίωτες καμμιά λύση ὁριστική δέν πρόκειται νά δοθεῖ. Ἡ ἀνάγκη ὅμως ἐπιβίωσης τοῦ ἐργαζόμενου Λαοῦ καθώς καί ἡ συνειδητοποίηση μέσα ἀπό τούς ἀγῶνες γιά τήν διεκδίκηση ἐπίλυσης τῶν προβλημάτων ὑποχρεώνουν τόν πολιτικό φορέα τοῦ λαϊκοῦ Κινήματος σέ μιά συνεχῆ πάλη κοντά στό λαό, κοντά στά προβλήματά του. Μόνο τότε οἱ προοπτικές γιά τό πέρασμα στό Σοσιαλιστικό Μετασχηματισμό θά περάσουν ἀπό τή περιοχή τοῦ ὁράματος στό δρόμο τῆς πραγμάτωσης.